

Литургијско сабрање у манастиру Самоград

На празник Првог и другог обретења главе Светог Јована Крститеља, у уторак 9. марта 2021. Свету литургију, у манастиру Самограду, служило је свештенство и монаштво Епархије будимљанско-никшићке.

Празник Првог и другог обретења главе Светог Јована Крститеља, сабраним вјерницима и о. Пантелејмону, настојатељу ове светиње, честитао је протојереј-ставрофор Дарко Пејић, архијерејски намјесник бјелопољски.

„Окупили смо се у овом древном светилишту да прославимо Светог Јована, Пророка, Претечу и Крститеља Господњег, прво и друго обретење његове чесне главе. Кад је био посјечен Свети Јован Крститељ, у тамници, тијело његово су ученици сахранили, међутим, главу је Иродијада закопала на неко нечасно мјесто у палати Пилатовој. Једна од слушкиња, која није могла гледати да таква светиња стоји на нечасном мјесту, ископала је главу,

пренијела и сахранила на имању Иродовом“, навео је о. Дарко, подсјетивши да се, кроз историју, десило неколико обретења главе Светог Јована, а на крају је донијета у Цариград, у вријеме царице Теодоре.

Прота Дарко је додао да су се сабрали данас, у овој светињи, да се помоле Богу и Светом Јовану да се обнови црква, чији темељи се налазе у овој древној светињи, како би се подигао већи храм, јер то, сматра свештеник Пејић, ово мјесто и ова светиња заслужује.

„Владика је дао благослов да буде посвећена Светом Јовану Крститељу и да данашњи дан буде славе тог храма, ако Бог да. Даће Бог и да се ми, заједно са том светињом обнављамо, овај крај и овај народ. Славимо онога, чији је цио живот био патња и мука. Када је рођен убили су му оца Захарију, првосвештеника у храму, мајка је побјегла са њим у пустињу, убрзо се упокојила. Каже свето предање да је Свети Јован имао три године када је остао без родитеља у пустињи. Подигли га анђели, цио живот провео у пустињи док није напунио 30 година, а онда изашао на ријеку Јордан да јеврејски народ из дубине срца позове на покајање“, бесједио је архијерејски намјесник бјелопољски.

Видећи као пророк огреховљеност народа, Свети Јован говори неким представницима народа: Породи апсидини, покајте се; јер зна и осјећа Свети Јован да долази Господ, да долази спасење.

„Он је, по свједочанству Цркве, највећи рођен од жене. Слика се уз Христа, уз Пресвету богородицу, одмах ту до њих. Овдје на земљи најуниженији, страдао, био гоњен и на крају убијен само зато што је Ироду, а он је убио брата свог да би му узео жену, рекао да то не чини, да је то гријех смртни и да се покаје. Међутим, овај га је бацио у тамницу, а ћерки од свог брата, која је играла да их забави, у том пијанству рекао је да ће јој испунити било коју жељу. Наговорена од зле мајке, која није могла трпјети прекор Јованов, због гријеха који је учинила, тражила је на тањиру главу Јованову. Тако је завршио највећи рођен од жене“, рекао је отац Дарко, поручивши да цијена највећег јесте страдање и патња.

„Али, он је најближи Богу у Царству небеском, тако да кад год нам је у животу тешко, кад имамо муке и проблеме, сјетимо се Светог Јована и његовог страдања и даће нам снаге и крјепости да издржимо, као што су и наши преци знали да издрже. Нека Бог молитвама Светог Јована да нам крјепости и снаге, да нам слоге и љубави да све у добру, вјери и благочешћу напредује“, поручио је протојереј-ставрофор Дарко Пејић.

mitropolija.com